

Hans Engelbrecht met zijn Poolse trekpaard Max.

Man en paard H

Tuininrichting wordt steeds natuurlijker, en de werkwijze van hoveniers ook. Zo werkt Hans Engelbrecht samen met trekpaard Max.

tekst Alma Huisken foto's Thomas Donker

Groene tuinmannen

Ook man en paard in de tuin? Of graag een grasdak op de garage of een 'groene' buurtspeeltuin? Het netwerk van Wilde Weelde biedt vakbekwame ondernemers die op duurzame en mens- en natuurvriendelijke wijze de buitenruim inrichten en onderhouden.

Meer info op wildeweelde.nl
Hans Engelbrecht:
degroenestap.nl

et hij lijkt te keren. In plaats van perken vol petunia's neigen we naar 'groenere gedachten' over tuininrichting. Het mag wat natuurrijker. We overwegen een bloemenweide, een vlindertuin, of een vogelvriendelijke vijver. Hulp daarbij kan komen van Wilde Weelde, een vakgroep van 'ondernemers in het groen'. Wilde-Weeldeleden zijn gevestigd in elke provincie. Ze kijken verder dan onze tuin lang is en weten alles van natuurvriendelijk tuinieren en werken met eerlijke(r) materialen. Onder hen vind je tuinarchitecten, boomverzorgers en wilgenhagenvlechters. Alle leden hebben hun eigen specialisme. Neem nu veelzijdig hovenier Hans Engelbrecht, uit Friesland. Hij werkt met Max, zijn Poolse trekpaard. „Samen kunnen we ploegen, bomen verslepen en bloemenweiden hooien.”

Man en paard waren al eens op tv, in Arjan Ederveens tuinprogramma *Wroeten*. Maar het was niet de wens om een hovenierscuriositeit te zijn, noch nostalgie die Engelbrecht er toe dreef zijn bedrijfje De Groene Stap uit te breiden met de voskleurige Sokolsky (een Pools paardenras). „Max bereikt plekken waar een trekker niet kan komen, hij buffelt hard en veroorzaakt veel minder terreinschade dan mechanisch materieel. Mocht de tuin voor hem te klein of ongeschikt zijn, of te ver weg liggen, dan blijft hij thuis en gebruik ik conventioneel gereedschap.”

Engelbrecht (42) woont in een boerderijtje aan een Friese vaart. Hij is een rustige kerel, met spieren als kabels, het bewijs van jarenlang buitenwerk. „Ik pakte

echt van alles aan om De Groene Stap te starten. Eigen baas zijn was mijn grootste wens.” Voordien studeerde hij (natuurlijke bosbouw en ecologisch landschapsbeheer) en volgde diverse stages, zoals in het Noord-Hollands Duinreservaat. „Daar leerde ik van slepersbaas Leo om te werken met paarden. Eerst waren dat pittige Haflingers, later kwam Max. Ik zei tegen Leo: 'Als je Max ooit wegdoet, bel me dan.'”

4 ecotips voor de tuin:

1. Vermijd alle gif. Vermijd alle gif. Vermijd alle gif!
2. Vervang kunstmest door ecologische mest en (liefst) eigen compost.
3. Knip zaadbollen van planten niet af, dat is voer voor vogels.
4. Laat rommelhoekjes ontstaan voor overwinterende dieren, inclusief (slakbeluste) egels.

In de wei achter de boerderij loopt Max hinnikend op de baas af. „Deze leuke goedzak wil nog wat hooi, want eten is zijn hobby.” In de stal verschalkt het paard zijn voer terwijl Hans een emmer regenwater voor hem tapt. „Max heeft in Polen een vreselijk litteken aan zijn hals opgelopen, mishandeling. Mogelijk om die reden had hij in het begin nogal eens nukken. Ik besloot daarom zonder bit te werken, waarmee je een paard aanstuurt. Enorm spannend, maar het ging direct goed. Sindsdien stuur ik hem

heel licht via zijn neusriem, maar vooral met mijn stem.”

De klanten van Engelbrecht zitten van Groningen (Gasunie) tot Maastricht (het Centrum voor Hedendaagse Cultuur). Het zuiden is te ver voor Max, dus werkt hij met hem alleen in Noord-Nederland. Ze zijn regelmatig te vinden in twee Friese stinzentuinen, in natuurgebieden of in andere, meestal forse tuinen. Engelbrechts andere grote liefde is ontwerp en aanleg van moestuinen en bloemenborders à la de Dutch Wave, in natuurlijke beplanting. Even gemakkelijk bouwt hij een organische combinatie van kippenhok en bijenstand, met plantendak, of legt wilde bloemenweides aan; dan zaait hij lustig kleurige korenbloemen, kamille en roze bolderik in, of andere geschikte combinaties, die een vracht aan vlinders, hommels en bijen trekken. „Ik maai graag mooie patronen in de wei en voer het maaisel af, met Max voor de hooislee. Wat ik ook doe, met mijn werk wil ik de tuin laten aansluiten bij de omgeving.”

Veel klanten vinden het geweldig als Max meekomt. Begrijpelijk. Als je de twee bezig ziet, valt op hoe mooi ze op elkaar zijn ingespeeld. Rustig, in gestage gang, en zonder machinale herrie, verzetten ze een berg werk. Engelbrecht: „Zo'n dag met Max verloopt via een speciaal ritme, want hij moet eerst stevig eten. Op de locatie toon ik hem, rondlopend, wat ik van hem verwacht. Dan pauzeren we kort, met koffie voor mij en een hap gras voor hem, en starten we. Op mijn commando kijkt hij altijd achterom, of alles in orde is, en zet zich dan in beweging. Een gewoontedier, hè.”